

Sotaveteraanit.fi

(https://sotaveteraanit.fi)

0,00 €

DEN MEST DESTRUKTIVA LÅNGDISTANSPATRULLEXPEDITIONEN UNDER KRIGSÅREN KRÄVDE LIVET AV HELA PATRULLEN SOM BESTOD AV 13 ESTNISKA FRIVILLIGA

DEN MEST DESTRUKTIVA LÅNGDISTANSPATRULLEXPEDITIONEN UNDER KRIGSÅREN KRÄVDE LIVET AV HELA PATRULLEN SOM BESTOD AV 13 ESTNISKA FRIVILLIGA

24/01/2022

Långdistansspaning, i all dess mystik och prestationer som sträcker sig till nästan övermänskliga prestationer, är en av de mest fascinerande och beundransvärda krafterna under våra krigsår.

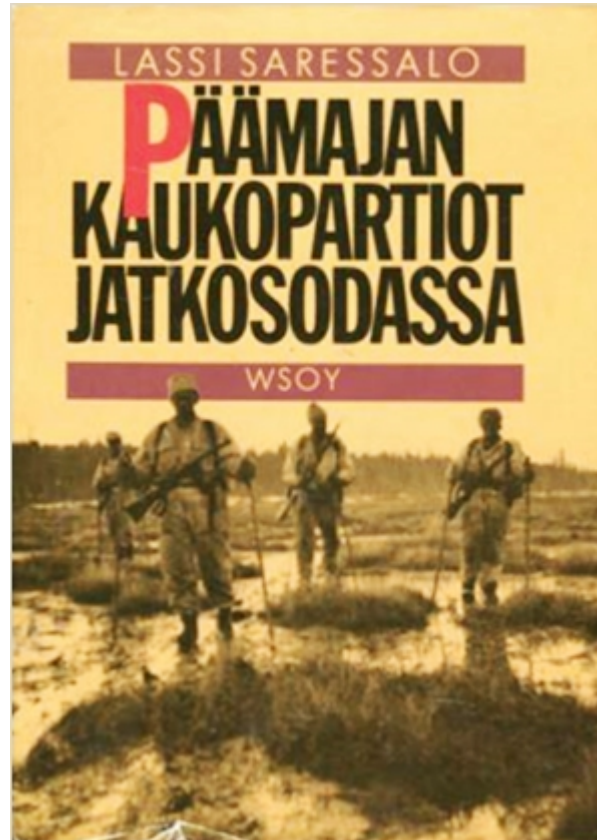
Uppgiften var krävande och farlig, och förluster var oundvikliga. Men när man tittar på kraschstatistik under fortsättningskriget framstår en utflykt som särskilt destruktiv. I september-oktober 1942 förlorades *en hel patrull*.

Vart och ett av dessa 13 namn är estniska. Vad exakt hände?

Av de tusentals estniska frivilliga som deltog i fortsättningskriget gav många allt för Finland (Soomepoisid arbete)

ErP4 är etablerad

Långdistanspatrullering av Lassi Saressalos högkvarter i uppföljaren är ett utmärkt grundarbete på långdistanspatruller

I praktiken innebar långdistansspaning spaning och destruktionsverksamhet under ledning av högkvarteret, djupt i fiendens rygg. Operationen gjorde det möjligt att erhålla vitala underrättelseresultat för krigföring, vilket annars inte hade varit möjligt.

Även om behovet av det hade identifierats redan under vinterkriget, hade aktionen ännu inte organiserats vid den tiden.

Under fredsperioden förändrades detta och fyra långdistanspatrulldivisioner som verkade i sina egna områden bildades i Finland, uppkallade efter sina ledare.

Vehniäinen-avdelningen under ledning av **Hannes Vehniäinen** verkade på Karelska näset, **Pauli Marttinas** avdelning i Marttina Kajanaland och **Harri Paatsalos** avdelning i Paatsalo Lappland. **Into Kuismanen** Osasto Kuismanen är däremot verksam i Norra Karelen.

I juli 1943 organiserades dessa i en separat enhet under högkvarteret kallad Separat bataljon 4. När den var som mest var styrkan 620 man. Totalt gjorde de 268 resor bort från fiendens cell. 84 av männen (eller 13%) återvände aldrig. Två allvarligt skadade valde att stanna kvar i fångenskap för att undvika självmord.

Estländarna var knutna till avdelningen under ledning av major Vehniäinen (andra till vänster) (foto: SA-kuva)

Svåra förhållanden

Adlad vid 24 års ålder var Paavo Suoranta en av de 19 långdistansscouter som erkändes för Mannerheimkorset

Patrullens vanligaste uppgift var spaning på fiendens sida. Dessutom sprängdes broar, järnvägar kapades och transportutrustning och lager förstördes. De mest kända av dessa är de destruktiva attackerna mot Mai Gubas fiendebas i januari 1942 och Petrovski Jami försörjningscentrum i februari 1942, varav den första gick till historien som den största genom tiderna av den finska armén.

Avlägsna scouter krävdes att ha utmärkta orienteringsförmåga och förmåga att röra sig och överleva i naturen. Dessutom omfattade specialutbildningen gerillautbildning, radio- och meddelandeoperationer och pionjärkunskaper samt ryska språkstudier.

Styrkan på de avlägsna patrullerna varierade från tre till till och med hundra man. Eftersom resorna kunde vara mycket långa var utrustningen ett problem i början: en oändligt tung ryggsäck som inte ens gerillan kunde bära med sig utöver sina vapen och annan utrustning. Även på resor som varade nästan två månader och sträckte sig över hundratals kilometer, måste man ägna särskild uppmärksamhet åt att bevara maten. Detta satte fart på den sk för utvecklingen av gerillakrigföring. Ibland gick det även att lappa ihop utrustningen med tillskott gömda i terrängen i förväg eller tappade från flygplanet under operationen. Ryggsäcken som de avlägsna scouterna bar vägde dock tiotals kilo.

När Mannerheimskorset överlämnades till Paavo Suoranta , en av få riddare , sägs det att marskalken frågade honom om vilka förtjänster sergenter fick sitt kors.

- För att du bär en ryggsäck, herr marskalk! Suoranta hade som dykare svarat.

Uppgifterna för fjärrscouter kräver exceptionella egenskaper (foto: SA foto)

En krävande uppgift

En avlägsen patrullman krävdes att vara i utmärkt fysiskt och psykiskt tillstånd. Därför anlätades endast frivilliga för uppgiften.

– Särskilt de långdistanspatrullstyrkor som opererade under Högkvarteret kan redan nu betraktas som elitstyrkor i jämförelse med vanliga frontlinjeförband. Inträdeskraven var höga och ansökningar till fjärrpatrullstyrkor gjordes frivilligt och ofta genom personliga rekommendationer. Det militära materialet måste vara en homogen toppklass, som vidareutvecklades genom träning och praktiska aktiviteter genom att sålla bort olämpliga individer, konstaterar FM **Arttu Kantola** i sin avhandling (<http://sotaveteraanit.fi/wp-content/uploads/2021/11/Henkev%C3%A4%C3%A4-kuria-rohkeaa-mielt%C3%A4-ja-horjumatonta-itseluottamusta.pdf>) som undersöker militären av fjärrpatrullmän, som även finns i vår Materialbank. .

Rangers kompletterade också gerillamaten med egna resurser från naturen. Det här teet görs. (foto: SA foto)

De utvalda männen testades innan de skickades till aktiv tjänst på långa träningsresor och deras förmåga att stå emot fysisk och psykisk påfrestning utvärderades ständigt av deras överordnade.

Det var dock omöjligt för någon att helt förbereda sig för vad som kan komma att vänta, och för många var den första gryningen den sista.

Dessa inkluderade de 13 estländarna.

Junkers Ju-52 vid Käkisalmi i juli 1942 (foto: SA-kuva)

Estländare går med i kampen

Tusentals estniska frivilliga, senare kallade Suomenboys, kom Finland till hjälp i fortsättningskriget. De flesta av dem utbildades till infanteri och de bildade ett eget infanteriregemente 200. Dessutom tjänstgjorde de i flottan, där de så småningom utgjorde inte mindre än 10 % av hela besättningen.

Men det fanns också de som angav sin vilja att engagera sig i långdistansscouting.

I mars 1942 knöts dessa estniska soldater till avdelningen Vehnäinen. Efter att ha fått nödvändig utbildning kunde några skaffa sig erfarenhet för avdelningens patrullresor till Syväri. I augusti bildade de den 13-manna långdistanspatrullen 46/1, helt bestående av estniska frivilliga, som fick uppdraget att med flygtransport förflytta sig längs Arkangel-Vologda-spåret till Konoša-området. Dess uppdrag var att övervaka packningen av krigsmateriel som de allierade levererade till de sovjetiska styrkorna och att förhöra sig om flygfält och flygoperationer i området.

Patrullens uppdrag bestämdes av tyskarna, och transporterna skulle ske med tyska flygplan.

I patrullen ledd av skojaren **Artur Rägastik** fanns sergeant **Osvald Krivain**, sergeant **Oskar Luther**, sergeant **Rurik Pallo**, sergeant **Voldemar Randmäe**, korpral **Henn Karmo**, korpral **Harald Peterson**, korpral **Arnold Teder**,

korpral **Rudolf Täheste** , korpral , menig **Artur Roberg** , menig Art. **Peter Roots** och soldaten **Hugo Tartu** .

Konosa övergångsstation på linjen Arkangel-Vovogda (foto: sotahistoristellestkehte.fi)

Mardrömmen börjar

Det var första gången i Finlands historia som fallskärmslandning användes i en krigssituation. Patrullen hade otur på sin resa från början.

Den första estniska halvpatrullen (sju män) transporterades från Nurmoila till närheten av Konoša den 30-31 augusti. på natten, och ytterligare en halvpatrull (sex man och åtta trunkar) på samma sätt följande natt. Scouternas ryggsäckar och förnödenheter släpptes med fallskärmar tillsammans med hopparna. Senare levererades kompletterande material till patrullen med fallskärmar.

Även om fallskärms hopp var en del av utbildningen av långdistansscouter, tillgrip man dem sällan i praktiken.

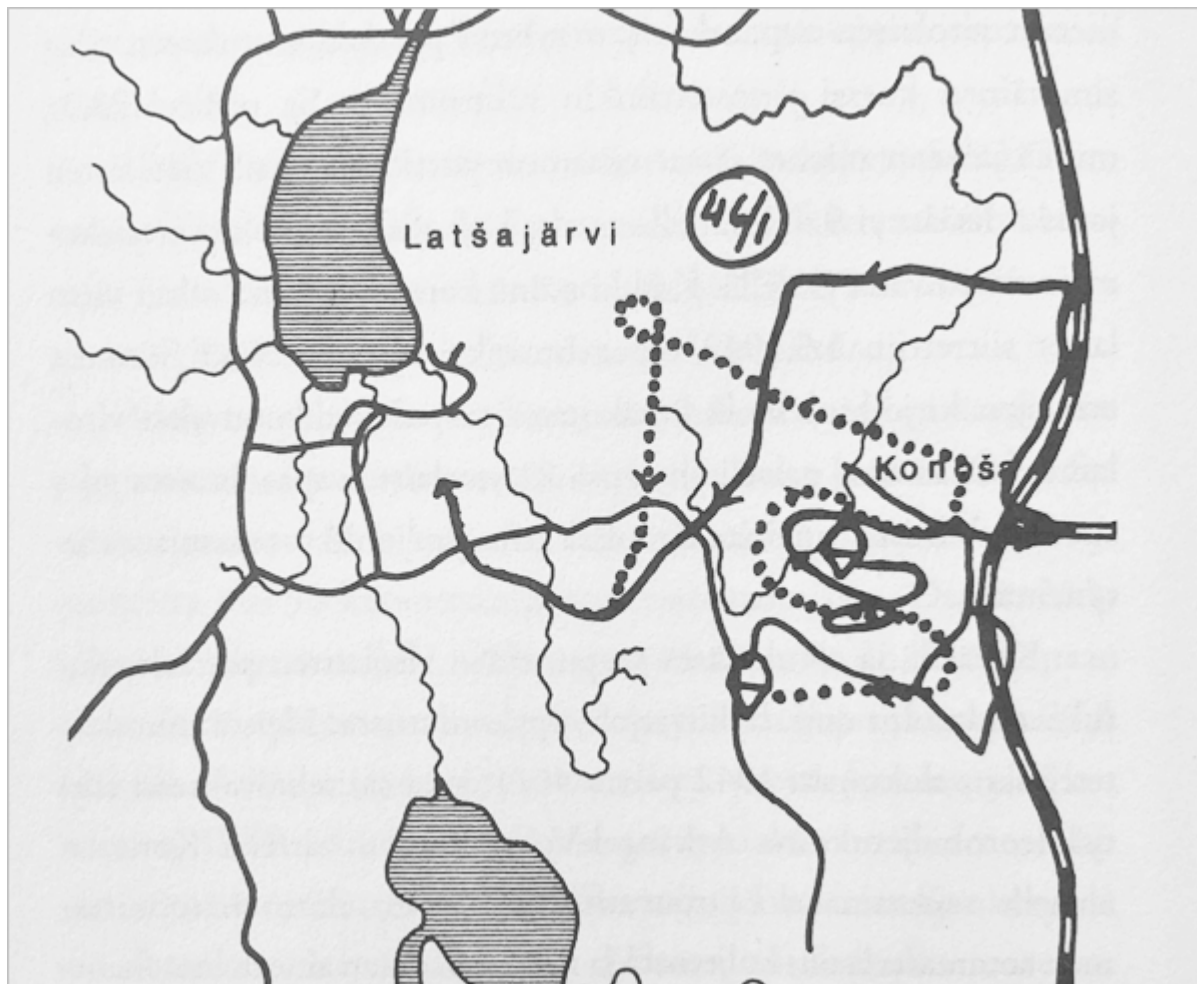
– Att exportera scouter från fiendens rygg med fallskärm krävde en utbildad scout, ett lämpligt flygplan, en fallskärm och en säker plats att landa på. Alla dessa var mer eller mindre en bristvara under fortsättningskriget, minns **Lassi Saresalo** i sin bok Lång- distanspatruller från högkvarteret i fortsättningskriget.

Den estniska långdistanspatrullen var den första fallskärmslandningen i Finlands militärhistoria (foto_ SA-bild)

En anledning var den dåliga lämpligheten hos den typ av flygplan som ofta används vid gerillaflyg för att hoppa. Istället transporterades estarna med ett mycket bättre plan, tyska Junkers Ju-52. Vi stötte fortfarande på problem.

Planet var tänkt att flyga till Latšajärvi styrt av orienteringsmusik från Äänislinna, men av någon anledning stoppades musiken innan planet var i fallzonen. Så piloten tappade den första uppsättningen hopp 25 kilometer väster om järnvägen – 20 kilometer för sydväst om den planerade landningsplatsen. Patrullen tog många dagar innan den ens kom upp på kartan.

Estnisk patrull 46/1 i Konosaområdet (foto: Lassi Saresalo: Högkvarterets långdistanspatruller i krigets fortsättning - bok)

Den andra omgången släpptes på rätt plats, 15 kilometer väster om banan, men tyvärr fanns det några hundra meter från landningsplatsen ett Komsomol ungdomsläger, vars deltagare råkade befinna sig på landningsplatsen och fick militär träning. Männen i den andra gruppen såg sina lägereldar... men trodde av misstag att de var tecken på männen i den första gruppen. Estländarna avslöjade sig omedelbart.

Efter att ha samlat ihop sina tillhörigheter gjorde de var och en en desperat flykt, förföljda av fienden. Tack vare deras träning och påhittighet – t.ex. i felriktningen av de hundar som användes av fienden i spårning - ledningen han fick krympte till slut till ingenting.

De estniska halvpatrullerna fick inte kontakt med varandra förrän två veckor senare, den 14 september, varefter de kunde påbörja sin egentliga uppgift.

I mörkret trodde den andra gruppen av den estniska patrullen felaktigt att bålarna de såg tändes av deras eget folk (foto: SA foto)

De första förlusterna

Patrullen fortsatte sedan till närheten av Konoša-stationen och delade sig i två delar. Observationsdata började skickas till Finland. Patrullen beordrades att spana på stationen den 18-19 september. planerade bombningar och rapportera vad de såg. Mitt i kaoset som orsakades av attacken av åtta tyska bombplan lyckades estarna förstöra ett lokomotiv och en växellåda med en massiv laddning.

En av patrullerna begav sig sedan västerut i avsikt att dra förföljarna efter sig. Med detta stöd fortsatte en av patrullerna spaningen, först på det sammanhängande spåret öster om Konoša, sedan på östra sidan av huvudspåret i norrgående riktning. Efter detta började det också röra sig västerut.

Fienden var den första att fånga patrullen på väg västerut efter nästan en veckas förföljelse. Sent på kvällen den 28.9. i den efterföljande skärmytslingen faller Artur Veebel och Peter Roots.

Patrullledaren Artur Rägastik och radiooperatören Osvald Krivain är skadade. De andra flyr. När informationen om detta når Finland börjar vi planera för att hämta patrullen tillbaka, men vädret tillät det inte förrän drygt tre veckor senare.

De två fortsätter sin kamp även skadade, men det varar inte länge. Rägastik faller, radiooperatören fångas. Han har med sig Kyynele-radion, patrullens kommunikationskanal, den hemliga nyckel som krävs för att tolka dess

meddelanden, platsinstruktioner och anslutningsdiagram. Under de fortsatta förhören, först i Konosa och senare i Vologda, är han knäckt. Under påtryckningar tvingas han skicka meddelanden dikterade till honom av ryssarna, med start nästa dag. Det verkar inte vara något annorlunda mot tidigare, så den finska operationscentralen har ingen aning om hur radikalt situationen har förändrats. Till det sämre.

Kyynel-radio finns i krigsmuseets samlingar (foto: Wikipedia)

En upprörande jakt

Förföljarna får förstärkningar motsvarande en bataljon. Den omgrupperar i den riktning som de återstående nio medlemmarna av fjärrpatrullen tros vara på väg. Det allt kallare vädret ger en ytterligare utmaning till estländarnas flyktresa. Den första snön har redan fallit, vilket skulle göra dem lättare att spåra.

I Finland vet man fortfarande inte hur läget är bortom gränsen. Däremot har högkvarteret börjat planera för att ta tillbaka patrullen eller skicka mer erfarna finska förstärkningar för att hjälpa estländarna. För sex av de 13 männen i patrullen är detta den första patrullfärden. Och av de sju som varit hos Osasto Vehnäinen i Syväri har tre dött.

Resterande delar av den estniska patrullen möter varandra den 17.10. Den nio man stora patrullen står nu inför en 40 kilometer lång promenad mot södra änden av sjön Latšajärvi, där ett flygplan har beordrats att hämta dem.

Ett Heinkel He 115-plan med finsk märkning

Säkert...men bara för ett ögonblick

Avresa från Kossalmi den 22.10. Ett tyskt Heinkel He 115 sjöflygplan vars uppdrag är att plocka upp estländarna. Gårdagens skärmytsling med fienden har tunnat ut leden ännu mer. Roberg har fallit och Randmäe har blivit tillfångatagen. Han är också död nu, eftersom han dömdes till döden och avrättades omedelbart.

Kommunikationen med patrullens radiooperatör fortsätter, men utifrån de lägesöversikter som inkommit genom denna står det nästa dag klart även i Finlands sinne att radiooperatören är fånge och sänder meddelanden förberedda av fienden.

Vid Latšajärvi går sju utmattade och chockade fjärrpatruller ombord på planet. Men det är fortfarande inte säkert. När planet börjar sin start öppnas en våldsam explosion från stranden mot planet. Den kommer dock upp i luften och börjar

vända mot Finland, men stannar bara i luften i 100 kilometer innan den måste göra en tvångslandning vid sjön Jung.

När Röda arméns förföljare senare hittar planet finns det tre kroppar ombord: två piloter och en estnisk fjärrpatrullman. Informationen om datum och sätt för varje persons död varierar från en källa till en annan, vilket gör det omöjligt att med säkerhet säga vad som hände vid något tillfälle, men minst sex långdistansscouter har överlevt tvångslandningen och lyckats fortsätta sin flykt 15 kilometer bort till Vodlajoki. De överlevande har hittat en tom skogsarbetsbaracker, där de nu gömmer sig för att planera vad de ska göra härnäst.

Det finns ingen radio kvar. De har inget sätt att komma i kontakt med finländare. Ingen vet var de är. Ingen skulle kunna rädda dem.

Men fienden som ihärdigt fortsatte jakten har kommit ikapp dem igen och kan överraska dem. En ska ha begått självmord, resten fångslas, döms till döden och avrättas den 10.11.

Plats för Latšajärvi på kartan (foto: Wikipedia)

Nio män från den förstörda fjärrpatrullen som bildades av 13 estniska frivilliga i ett gruppfoto taget före resan

Slutet på historien

Endast en av de estniska patrullerna som kämpade så hårt lever fortfarande: radiooperatören Osvald Krivain, som tillfångatogs i september, har fortsatt att skicka meddelanden dikterade av ryssarna till Finland. Även om det är känt i Finland att det bara är en suddighet, har det dagliga meddelandeutbytet med Krivain fortsatt. 6.11. han skickar sitt sista meddelande.

Finländarna fortsätter att skicka meddelanden i ytterligare tre dagar, tills de får svar, vilket betyder att spelet är över. Ju tydligare fienden har insett den verkliga omfattningen av situationen har finnarna insett, och Krivain var inte heller användbar längre. Radisti möter sina bröders öde: han döms till döden och avrättas.

Öarna i östra Finska viken och det finska kustartilleriet (<https://sotaveteraanit.fi/itaisen-suomenlahden-saaret-ja-suomen-rannikkotykisto/>)

23/05/2024

Finlands Krigsveteranförbund rf.s XXXI ordinarie förbundsmöte (<https://sotaveteraanit.fi/finlands-krigsveteranforbund-rf-s-xxx-i-ordinarie-forbundsmote/>)

8/4/2024

Finska krigsveteranförbundets ordinarie möte XXXI (<https://sotaveteraanit.fi/suomen-sotaveteraaniliitto-ryn-xxx-i-varsinainen-liittokokous/>)

8/4/2024

Överföring av uppgifter genom dopljusets ljus (<https://sotaveteraanit.fi/tehtavien-siirto-kastekynttilan-valossa/>)

28.3.2024

Förtjänstmedaljer för ekonomer (<https://sotaveteraanit.fi/ansiomitaleja-taloustaitajille/>)

2 oktober 2023

Arbetet för krigsveteraner fortsätter (<https://sotaveteraanit.fi/tyo-sotien-veteraanien-hyvaksi-jatkuu/>)

21/07/2023

Glad midsommar - Glad midsommar (<https://sotaveteraanit.fi/hyvaa-juhannusta-glad-midsommar/>)

22.6.2023

Försvarsmaktens nya herde (<https://sotaveteraanit.fi/puolustusvoimien-uusi-paimen/>)

16/06/2023

Fredsbevarare inför det nya (<https://sotaveteraanit.fi/rauhanturvaajat-uuden-edessa/>)

30/05/2023

Nationens kamp mot demens (<https://sotaveteraanit.fi/kansankunnan-muistisairauden-torjuntaa/>)

22/05/2023

Glad National Veteran Day! (<https://sotaveteraanit.fi/hyvaa-kansallista-veteraanipaivaa/>)

27/04/2023

Lohjansregionens krigsveteranförening 60 år (<https://sotaveteraanit.fi/lohjan-seudun-sotaveteraaniyhdistys-60-vuotta/>)

17/04/2023

Salpa-seminariet 2022 erbjuder intressanta föreläsningar (<https://sotaveteraanit.fi/vuoden-2022-salpaseminaarissa-tarjolla-mielenkiintoisia-luentoja/>)

27/09/2022

Koivistos hjältes kyrkogård är målet för ständig vandalism (<https://sotaveteraanit.fi/koiviston-sankarihautausmaa-jatkuvan-ilkivallan-kohteena/>)

7/7/2022

Den kom från Norra Karelen (<https://sotaveteraanit.fi/pohjois-karjalasta-kajahti/>)

2022-06-20

"Vanavedessa - Berättelsen om finska pojkar" har premiär i Tallinn den 4 juni 2022

(<https://sotaveteraanit.fi/vanavedessa-suomen-poikien-tarina-ensiesitys-tallinnassa-4-6-2022/>)

16/06/2022

Engelske journalisten Philip Gomm söker krigare i Kolla (<https://sotaveteraanit.fi/englantilaistoimittaja-philip-gomm-etsii-kollaan-taistelijoita/>)

13/06/2022

Positionskrig var livet i skyttegravarna (<https://sotaveteraanit.fi/asemasota-oli-elamaa-juoksuhaudoissa/>)

13/06/2022

Min veteran: Into Salonen - "Veikko kom aldrig hem" (<https://sotaveteraanit.fi/minun-veteraanini-into-salonen-veikko-ei-koskaan-palannut-kotiin/>)

6 maj 2022

Parlamentets talman fick tavlan Guardian of Veteran Tradition (https://sotaveteraanit.fi/https-sotaveteraanit-fi-hyvaa-kansallista-veteraanipaivaa-27-4-preview_id26000preview_nonce74ef07f4ce_thumbnail_id26016previewtrue/)

27/04/2022

Kontaktinformation

Gatuadress: Ratavartijankatu 2 A, 00520 Helsingfors

Postadress: Box 600, 00521 Helsingfors

Vägarbeskrivning till veteranens hus (<https://www.kulkuohjeet-veteraanitalolle/>)

<https://www.facebook.com/ohjelma>
<https://www.youtube.com/channel/UCb...>
<https://www.instagram.com/ohjelma>
<https://www.twitter.com/ohjelma>

